

BELGISCHE SENAAT**—**
BUITENGEWONE ZITTING 1988
—**—**
14 SEPTEMBER 1988
—**Voorstel van wet tot opheffing van artikel 307bis van het Burgerlijk Wetboek betreffende de uitkering tot levensonderhoud na echtscheiding**

(Ingediend door de heer de Clippele)

—
TOELICHTING
—

Artikel 307bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt: «De uitkering tot levensonderhoud verleend krachtens de artikelen 306 en 307 mag een derde gedeelte van de inkomsten van de schuldenaar te boven gaan en worden aangepast of afgeschaft al naar de wijzigingen in de behoeften en de bestaansmiddelen van partijen. De nalatenschap van de schuldenaar, vooroverleden zonder kinderen uit zijn huwelijk met de overledene achter te laten, is aan de laatstgenoemde levensonderhoud verschuldigd volgens de regels van artikel 205.»

De *ratio legis* van dit artikel schijnt te zijn dat door de echtscheiding op te leggen aan de andere echtgenoot, langs de omweg van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek (feitelijke scheiding van meer dan vijf jaar), de materiële situatie van die andere echtgenoot daardoor niet slechter mag worden.

Echtgenoten die de scheiding op grond van artikel 232 vragen, zijn echtgenoten die al vele jaren lang gescheiden leven, die geen gemeenschappelijke belangen in hun leven meer hebben, hun eigen weg zijn gegaan en doorgaans in hun eigen onderhoud voorzien. Terwijl ze dus in totale onverschilligheid tegenover elkaar leefden en van de tegenpartij niets verwachtten, met name geen onderhoudsgeld, is het voldoende dat een van hen op grond van artikel 232 een verzoek tot echtscheiding indient om de andere aan te zetten een uitkering tot levensonderhoud te vragen die, in

SENAT DE BELGIQUE**—**
SESSION EXTRAORDINAIRE DE 1988
—**—**
14 SEPTEMBRE 1988
—**Proposition de loi abrogeant l'article 307bis du Code civil relatif à la pension alimentaire après divorce**

(Déposée par M. de Clippele)

—
DEVELOPPEMENTS
—

L'article 307bis du Code civil dit que «la pension alimentaire accordée en vertu des articles 306 et 307 pourra excéder le tiers des revenus du débiteur et être adaptée ou supprimée selon les modifications des besoins et des ressources des parties. La succession du débiteur prédécédé sans laisser d'enfants de son mariage avec le survivant, doit des aliments à ce dernier selon les règles de l'article 205.»

La *ratio legis* de cet article semble être qu'en imposant le divorce par le biais de l'article 232 du Code civil (séparation de fait de plus de cinq ans) à l'autre époux, la situation matérielle de ce dernier ne doit pas s'en trouver aggravée.

Les époux qui demandent le divorce sur base de l'article 232 sont des époux qui vivent séparés depuis de longues années, qui n'ont plus d'intérêts communs dans la vie, ont pris des orientations différentes et, dans la plupart des cas, subviennent à leurs propres besoins. Alors qu'ils vivaient dans une totale indifférence l'un à l'égard de l'autre et n'attendaient rien, et notamment aucun secours alimentaire de la partie adverse, il suffira que l'un d'eux introduise une requête en divorce sur pied de l'article 232 pour que l'autre s'empresse de demander une pension alimentaire, pension

tegenstelling tot andere uitkeringen na een echtscheiding, een derde van de inkomsten van de schuldenaar kan te boven gaan. Ongetwijfeld kan de rechtbank anders beslissen wanneer de echtgenoot die de scheiding aanvraagt, bewijst dat de feitelijke scheiding toe te schrijven is aan fouten en tekortkomingen van de andere echtgenoot, maar een dergelijk bewijs valt moeilijk te leveren, zeker na verloop van enige tijd.

Het door de wetgever ingevoerde vermoeden dat de echtgenoot die de echtscheiding verkrijgt op grond van artikel 232, de echtgenoot is tegen wie de echtscheiding wordt uitgesproken (artikel 306 van het Burgerlijk Wetboek), roept op zichzelf al vragen op, maar het verschil dat artikel 307*bis* maakt tussen degene die een uitkering tot levensonderhoud verschuldigd is na echtscheiding op grond van artikel 232 van het Burgerlijk Wetboek en degene die een uitkering verschuldigd is na echtscheiding op grond van bepaalde feiten (artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek) is zeker niet te verantwoorden, daar de vermeende schuldige aan de onenigheid hier strenger behandeld wordt dan de werkelijke schuldige.

De regel van artikel 301 van het Burgerlijk Wetboek zou moeten gelden voor alle uitkeringen tot levensonderhoud na echtscheiding.

*
* *

VOORSTEL VAN WET

ENIG ARTIKEL

Artikel 307*bis* van het Burgerlijk Wetboek wordt opgeheven.

qui, au contraire des autres pensions après divorce, pourra même excéder le tiers de revenus du débiteur. Sans doute, le tribunal pourra-t-il en décider autrement si l'époux demandeur en divorce apporte la preuve que la séparation de fait est imputable aux fautes et manquements de l'autre époux, mais pareille preuve est malaisée à fournir, surtout après l'écoulement d'un certain laps de temps.

Si déjà la présomption introduite par le législateur que l'époux qui obtient le divorce sur base du premier alinéa de l'article 232 est considéré comme l'époux contre qui le divorce est prononcé (art. 306 du Code civil) est sujette à caution, la discrimination faite par l'article 307*bis* entre le débiteur de la pension après divorce admis sur base de l'article 232 du Code civil et le débiteur de la pension après divorce admis pour cause déterminée (art. 301 du Code civil) ne se justifie pas, le présumé coupable de la désunion étant plus durement traité ici que le véritable coupable.

La règle de l'article 301 du Code civil devrait valoir pour toutes les pensions après divorce.

J.-P. de CLIPPELE.

*
* *

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE UNIQUE

L'article 307*bis* du Code civil est abrogé.

J.-P. de CLIPPELE.